

РЕШЕНИЕ

№ 16121

гр. София, 12.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева

Мая Сукнарова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1289** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.111, ал.7 от ЗИНЗС във вр. с чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на началника на Затвора – С., подадена чрез юрисконсулт К., срещу Решение № 25663 от 02.12.2024г. на АССГ, 80-ти състав, постановено по адм.дело №11061/2024г., с което е отменена Заповед № 459/04.11.2024г. за налагане на М. С. И. на дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 14 денонощия.

Според касационния жалбоподател съдът е достигнал до неправилен краен извод. Сочи се, че фактическите обстоятелства, при които е наложено дисциплинарното наказание, са изяснени, като е доказана връзката между поведението на И. и ролята му за причинените наранявания на Х.. Моли за отмяна на първоинстанционното съдебно решение като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебното заседание касаторът се представлява от юрисконсулт К., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – М. С. И., представляван от адв. Г., в депозиран отговор на касационната жалба и в съдебно заседание, оспорва същата и моли да бъде оставена без уважение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в настоящия тричлен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение съдът е отменил Заповед № 459/04.11.2024 г. на ВПД начальника на Затвора С., с която на основание чл.104, ал. 1 и чл.101, т. 7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание на л.с.М. С. И. „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“.

От фактическа страна съдът е установил, че на 02.11.2024г. преди вечерната проверка в СЦЗ-12 група, към 19.30ч. в спално помещение 14, възникнал конфликт между Р. Х. и М. И.. Спорът бил за цигари, като според М. И. той е бил ударен от Х.. На 03.11.2024г. бил извършен медицински преглед на М. И., при който било установено повърхностно нарушаване на целостта на лигавицата на устните с неясна равност. На другата сутрин /03.11.2024г./, след втората проверка в 12 група, след 08.30 ч. лишените от свобода Б., И. и Х. отишли в общата баня на отряда. Според записите на охранителната камера вратата била затворена и въпреки че пред помещението имало много хора, те нямали пряка видимост до вътрешността му. След кратко време от банята излязъл касаторът И., а вътре останали Б. и Х.. Установено било, че последният лежи на земята. Според свидетеля очевидец Б., той се е обърнал за около 15 секунди, след което е видял Х. на земята, паднал по лице. Приблизил го, обърнал го, видял, че има сериозна рана и много кръв. Твърди, че пострадалият бил в съзнание, но като го попитал какво е станало, той отговорил, че не знае. След инцидента И. обяснил, че Х. се е подхлъзнал на плочките в банята, които били мокри. От приложените по делото обяснения и на самия Х. съдът е направил извод, че в банята е възникнал спор между него и М. И., стигнало се до нанасяне на удари, но в опит да му отвърне Х. се подхлъзнал и паднал.

Районният съд е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма по чл. 104, ал.1 ЗИНЗС и в сроковете по чл. 106, ал.1 ЗИНЗС, при спазване на процесуалните правила. За да отмени заповедта, приел, че от събраните доказателства не се установява безспорно извършването на посоченото в заповедта дисциплинарно нарушение, а именно, че М. С. И. е упражнил физическо насилие за решаването на възникнал между него и пострадалия Х. конфликт, тъй като не може да се направи категоричен извод дали уврежданията на Х. са причинени от жалбоподателя или при падането му на земята.

Решението е правилно.

Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си да извърши цялостна служебна проверка на оспорения пред него акт, разпределил е доказателствената тежест и е дал пълна и равна възможност на страните да обосноват и докажат защитните си тези. Решаващият състав на АССГ е извършил всестранин, пълен и обективен анализ на събраните доказателства, в резултат на което е установил фактическата обстановка. Приетата от съда фактическа обстановка съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Въз основа на нея съдът е формирал правилни изводи, които настоящата инстанция възприема изцяло, поради което препраща към тях съгласно чл.221, ал.2, предл второ от АПК.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав намира, че не са налице твърдените в касационната жалба основания за отмяна на решението и същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 25663 от 02.12.2024г., постановено от АССГ, 80-ти състав, по адм.дело №11061/2024г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: